

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Jednolity rynek cyfrowy

(2015/C 423/05)

Sprawozdawca:	Helma KUHN-THEIS (DE/EPL), radna rady gminy Weiskirchen
Dokument źródłowy:	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy”
	COM(2015) 192 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW,

1. Z zadowoleniem przyjmuje ogólny cel wniosku Komisji, jakim jest propagowanie i zapewnianie długoterminowej konkurencyjności międzynarodowej poprzez urzeczywistnianie połączonego jednolitego rynku cyfrowego w Europie i tworzenie w znacznie większym niż dotychczas stopniu efektów sieciowych i korzyści skali, w celu zapewnienia zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia w Europie.
2. Postrzega urzeczywistnianie jednolitego rynku cyfrowego jako strategiczny wkład w zapewnianie „cyfrowej suwerenności” Europy, gdyż dobrze prosperująca europejska gospodarka cyfrowa wnosi strukturalny wkład w podejmowanie wyzwań politycznych stojących przed Europą.
3. Zaznacza, że we wszystkich przyszłych aktach prawnych przyjętych w celu kształtowania jednolitego rynku cyfrowego należy uwzględnić kluczową rolę i potencjał władz lokalnych i regionalnych.
4. Podkreśla, że otwarty charakter internetu jest główną siłą napędową konkurencyjności, wzrostu gospodarczego, rozwoju społecznego oraz innowacji, które doprowadziły do spektakularnego rozwoju i dalszego propagowania w Europie aplikacji, nowych produktów, treści i usług *online*.
5. Stwierdza, że władze lokalne i regionalne entuzjastycznie wykorzystują potencjał cyfryzacji w kontekście jednolitego rynku cyfrowego, skupiając się zwłaszcza na następujących najistotniejszych dla nich dziedzinach:
 - nowoczesnych usługach elektronicznej administracji publicznej świadczonych na rzecz gospodarki i społeczeństwa, jako kluczowych elementach poprawy jakości usług publicznych,
 - promowaniu równowartościowych warunków życia na obszarach miejskich i wiejskich poprzez zmniejszanie przepaści cyfrowej dzięki rozbudowie sieci szerokopasmowej na dużą skalę również w regionach wiejskich,
 - trwałym rozwoju umiejętności cyfrowych w każdym pokoleniu i we wszystkich dziedzinach społecznych i administracyjnych, przy czym proces ten rozpoczynałby się już w ramach kształcenia przedszkolnego i stanowił podstawę uczenia się przez całe życie w szkołach i instytucjach edukacyjnych,
 - propagowaniu otoczenia zapewniającego lepsze możliwości rozwoju dla MŚP opartych na technologiach cyfrowych i dla przedsiębiorstw rozpoczynających działalność, również na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Dlaczego potrzebujemy jednolitego rynku cyfrowego

6. Podziela pogląd Komisji, że technologie cyfrowe i usługi internetowe gruntownie zmieniają gospodarkę i społeczeństwo.

7. Podkreśla, że proces ten stawia przed władzami lokalnymi i regionalnymi szczególne wyzwania, gdyż pewne zmiany dotyczą ich w sposób szczególny, a jednocześnie władze te mają ograniczone możliwości sprawowania nad nimi kontroli.
8. Uważa zatem, że jest szczególnie potrzebne, by wszystkie środki na rzecz jednolitego rynku cyfrowego podejmowane na szczeblu europejskim i krajowym miały na celu dalsze ukierunkowane rozwijanie atrakcyjności regionów.
9. Popiera założenia Komisji dotyczące rozwijania jednolitego rynku cyfrowego jako podstawy poprawy międzynarodowej konkurencyjności, gdyż niektóre państwa odnoszą większe korzyści skali, które są szczególnie istotne w gospodarce cyfrowej.
10. Wskazuje przy tym, że wyłączenie skupienie się na efektach sieciowych o wymiarze europejskim nie byłoby wystarczające – równolegle należy rozwijać na poziomie lokalnym i regionalnym dobrze prosperujące ekosystemy cyfrowe MŚP i podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą, co umożliwi tworzenie na miejscu wartości dodanej i miejsc pracy.
11. Podkreśla w odniesieniu do strategicznego wyboru trzech „filarów”, o których jest mowa w komunikacie, że z punktu widzenia władz lokalnych i regionalnych należy uwzględnić skutki cyfryzacji w kontekście łączenia zarówno wirtualnych, jak i rzeczywistych obszarów gospodarki i społeczeństwa, gdyż w gospodarce opartej na aplikacjach mobilnych (ang. app economy) także i w tych obszarach można obserwować na poziomie lokalnym i regionalnym efekty sieciowe wywołane przez nowoczesne usługi platformy.
12. Przywiązuje w tym kontekście wagę nie tylko do kwestii, czy produkty, usługi i zastosowania ze środowiska *offline* ulegną migracji do środowiska *online*, lecz dostrzega również potrzebę debaty na temat tego, w jaki sposób na jednolitym rynku cyfrowym:
- można uzupełnić digitalizację i zwiększyć jej konkurencyjność dzięki „inteligentnym usługom”, tworząc przy tym regionalną i lokalną wartość dodaną;
 - można zachować atrakcyjność życia i pracy w regionach, miastach i gminach poprzez nowatorskie zastosowania, w szczególności w stacjonarnych punktach sprzedaży prowadzących wielokanałowy marketing, dzięki którym można by na przykład przeciwstawić się tendencji do zamykania specjalistycznych placówek handlowych;
 - można tworzyć wartość dodaną i miejsca pracy dzięki nowym połączeniom obszarów online i offline, takim jak techniki addycyjne (np. druk 3D), zwłaszcza na szczeblu lokalnym i regionalnym;
 - można by doprowadzić – dzięki „internetowi przedmiotów” – do powstawania usług lokalnych i nowych sposobów tworzenia wartości dodanej także w regionach, na przykład w przedsiębiorstwach zajmujących się handlem elektrycznym.

Lepszy dostęp online dla konsumentów i przedsiębiorstw w Europie

13. Zgadza się z Komisją, że nowoczesne zasady transgranicznych zakupów przez internet i zakupów cyfrowych skłonią większą liczbę przedsiębiorstw do sprzedawania swoich produktów i usług w całej Europie przez internet, a także wzmocnią zaufanie konsumentów do transgranicznego handlu elektronicznego.
14. Uważa, że zapowiedziany na koniec 2015 r. wniosek Komisji dotyczący harmonizacji pozwoli częściowo zmniejszyć obecną dominującą orientację na platformy i pośredników w transakcjach na jednolitym rynku, a to dzięki zapewnieniu MŚP lepszej podstawy do rozwoju sprzedaży bezpośredniej w całej Europie.
15. Podziela zdanie Komisji, że w tym kontekście wzmocnienie jednolitego rynku możliwe będzie jedynie pod warunkiem dalszego rozwijania wysokiego poziomu ram ochrony konsumenta. Podkreśla przy tym ważną rolę władz lokalnych i regionalnych, np. jeśli chodzi o zagwarantowanie zarządzania tożsamością, które powinno być dalej rozwijane na podstawie norm transgranicznych.

16. Wskazuje na znaczenie szybkich transgranicznych usług doręczania przesyłek po przystępnych cenach. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje podejście samoregulacyjne służące wytworzeniu efektów jakościowych w interesie konsumentów, np. w zakresie technologii śledzenia przesyłek, sposobów doręczenia i większej przejrzystości cen.

17. Zgadza się z oceną Komisji, że nieuzasadnione blokowanie geograficzne jest w większości przypadków niezrozumiałe dla konsumentów, zwłaszcza w wypadku odmowy dokonania zakupu usług w danym regionie bądź gdy konsument zostaje przekierowany na lokalną stronę internetową o innych warunkach handlowych. Sytuacja ta uwidacznia obecne ograniczenia jednolitego rynku cyfrowego. Przypomina, że blokowanie geograficzne jest między innymi wynikiem obecnego systemu finansowania produkcji audiowizualnej i wykupywania uprawnień do emisji w formie ograniczonych terytorialnie licencji. Zwraca uwagę na potrzebę transgranicznych rozwiązań w zakresie cyfrowych usług medialnych w interesie 50 mln obywateli europejskich, którzy posługują się mniejszościowym językiem regionalnym lub mniej rozpowszechnionym językiem w obrębie Unii. Należy umożliwić rozlicznym mniejszościom dostęp do usług medialnych w ich języku ojczystym, zgodnie z zasadą różnorodności językowej, która jest fundamentem Europy; dlatego ponownie wzywa do opracowania wniosku ustawodawczego zabraniającego blokowania geograficznego na jednolitym rynku cyfrowym ⁽¹⁾, z uwzględnieniem specyfiki kulturowej treści audiowizualnych.

18. Zgadza się ze stwierdzeniem Komisji, że kreatywność, szczególnie w regionach UE, zalicza się do europejskich mocnych stron w konkurencji międzynarodowej i ma istotne znaczenie dla rozwoju jednolitego rynku cyfrowego.

19. Wnosi zatem o odpowiednie uwzględnienie w zapowiadzianych przez Komisję wnioskach ustawodawczych istniejącego systemu licencji terytorialnych na dzieła audiowizualne.

20. Stwierdza, że rozwój cyfryzacji, na przykład usług w chmurze lub transmisji strumieniowej, niesie ogromne wyzwania, szczególnie w dziedzinie praw autorskich.

21. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by z jednej strony stworzyć bardziej zharmonizowane prawo autorskie w celu zmniejszenia fragmentacji poszczególnych systemów prawnych w państwach członkowskich, a z drugiej – by unowocześnić prawo autorskie i dostosować je do zmian, które dokonały się w ostatnich latach.

22. Popiera podejście Komisji zmierzające do tego, by dzięki unowocześnieniu prawa autorskiego można było przesyłać treści i korzystać z nich ponad granicami krajowymi, lecz by jednocześnie na pierwszym planie znajdowały się zachęty do twórczości kreatywnej i inwestycji – czyli prawa autorskie.

23. Zgadza się z poglądem Komisji, że obecny stan harmonizacji przepisów VAT między państwami członkowskimi w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego handlu towarami i usługami nie stanowi jeszcze wystarczającej podstawy do rozwoju jednolitego rynku cyfrowego. W związku z tym zwraca się do Komisji o uwzględnienie w kolejnym wniosku dotyczącym przeglądu dyrektywy 2006/112/WE w sprawie VAT przepisów ułatwiających rozwój jednolitego rynku cyfrowego, w szczególności poprzez usunięcie przepisów, które są dyskryminujące wobec nośników cyfrowych.

24. Wskazuje, iż wyraźnie widać, że zwolnienie z VAT w przypadku małych przesyłek z państw trzecich powoduje szczególną presję konkurencyjną na MŚP z niektórych państw członkowskich, gdyż dzięki platformom można stosunkowo łatwo ekspediować małe przesyłki z państw trzecich; reforma tego systemu nie powinna spowodować powstania nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych i powinna uwzględniać niską wartość tych przesyłek.

25. Opowiada się wobec tego za przedłożeniem przez Komisję w 2016 r. szeregu wniosków ustawodawczych, które mają umożliwić ukierunkowany rozwój złożonych przepisów VAT.

26. Z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź wsparcia przez Komisję cyfrowych centrów innowacji i apeluje do niej o zapewnienie równowagi geograficznej przy podziale środków.

⁽¹⁾ Rezolucja KR-u w sprawie priorytetów dotyczących programu prac Komisji Europejskiej na 2016 r., punkt 27.

Tworzenie odpowiednich i równych warunków funkcjonowania dla zaawansowanych sieci cyfrowych i usług innowacyjnych

27. Podziela ocenę Komisji, że godne zaufania, niezawodne, wysoce efektywne sieci i usługi w przystępnych cenach stanowią zasadniczą podstawę dalszego rozwoju jednolitego rynku cyfrowego. Zgadza się także z poglądem, że konkurencyjny i dynamiczny sektor telekomunikacyjny zapewnia konieczny impuls do innowacyjności i inwestycji. W tym kontekście Komisja słusznie podkreśla znaczenie skutecznej konkurencji.

28. Opowiada się za tym, aby stwarzać warunki umożliwiające objęcie wszystkich obszarów długoterminowo wydajnym zasięgiem łączności szerokopasmowej w konkurencyjnym środowisku, i wzywa Komisję Europejską do sporządzania, w ramach realizacji jednolitego rynku cyfrowego, regularnych sprawozdań z postępów na drodze do pokonania „przepaści cyfrowej” (*digital divide*), zwłaszcza na poziomie regionalnym i lokalnym. Niska opłacalność sprawia, że w regionach – zwłaszcza na obszarach wiejskich – często nie dochodzi do napędzanej przez rynek rozbudowy szybkich łączy szerokopasmowych, w związku z tym nadal należy konsekwentnie rozwijać różne możliwości wsparcia w tym zakresie na szczeblu europejskim i krajowym. Obywatele i przedsiębiorcy mają prawo do szybkich sieci szerokopasmowych o niezbędnej prędkości transmisji, potrzebnej im do utrzymania się, rozwijania kwalifikacji lub prowadzenia działalności gospodarczej niezależnie od miejsca zamieszkania.

29. Ponawia w tym kontekście swój postulat, by projekty rozwoju łączy szerokopasmowych na obszarach wiejskich i o niskiej gęstości zaludnienia były uznawane za zadania z zakresu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym⁽²⁾, i w tym kontekście podkreśla konieczność ustalenia przyszłych potrzeb inwestycyjnych w zakresie sieci szerokopasmowych, zwłaszcza na szczeblu regionalnym. Proponuje również opracowanie, wspólnie z Komisją Europejską i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, nowych możliwości finansowania i promowania infrastruktury ICT na przykład na obszarach wiejskich.

30. Podkreśla w kontekście porozumienia osiągniętego w dniu 30 czerwca 2015 r. między Radą, Komisją i Parlamentem dotyczącego jednolitego rynku telekomunikacyjnego, że otwarty, wolny od dyskryminacji internet i odpowiedni rozwój neutralności sieci ma bardzo duże znaczenie we wszystkich regionach europejskich, zwłaszcza przygranicznych. Ważna jest też perspektywa stopniowego znoszenia do dnia 15 czerwca 2017 r. opłaty roamingowej ponoszonej przez użytkowników w sieciach telefonii ruchomej.

31. Podkreśla w tym kontekście, zwłaszcza wobec Komisji i Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, że wszystkie niezbędne środki są szczególnie istotne dla ogólnej akceptacji i widoczności jednolitego rynku cyfrowego dla konsumentów europejskich. Środki te są konieczne, aby można było zapewnić odpowiednią realizację w ustalonych terminach. W szczególności należy dążyć do odpowiadającego potrzebom użytkowników sformułowania polityki uczciwego wykorzystania (*fair use policy*) z uwzględnieniem uregulowanych usług roamingu.

32. Podkreśla w świetle dynamiki rozwoju ostatnich lat, że odpowiedni rozwój ram regulacyjnych ICT powinien także zmierzać do stworzenia równych warunków działania, w których łagodzący wpływ niekorzystnych czynników strukturalnych dzięki jednostronnym zobowiązaniom na rzecz operatorów sieci telekomunikacyjnych na konwergencyjnych rynkach.

33. Zaznacza, że tylko częściowo podziela pogląd Komisji w sprawie braku spójności i przewidywalności regulacyjnej w UE, gdyż właśnie dzięki ostatniemu przeglądowi regulacji telekomunikacyjnych i przewidzianej w nich procedurze notyfikacyjnej na mocy art. 7 został wykonany krok ku większej jednolitości regulacji.

34. Przyjmuje zatem z zadowoleniem zapowiedź przeprowadzenia od 2016 r. gruntownego przeglądu przepisów telekomunikacyjnych pod kątem ich ewentualnego dostosowania.

35. Popiera zamiar Komisji, by zaproponować harmonizację dostępu do pasma 700 MHz, co jest niezbędne dla zapewnienia łączy szerokopasmowych na obszarach wiejskich. Wzywa także Komisję do szybkiego przygotowania dostępu do pasma 800 MHz, aby przyspieszyć wdrożenie najnowszej technologii 4G. Omówienie określonych, leżących w gestii władz krajowych, parametrów przydziału i wykorzystania częstotliwości w ramach Zespołu ds. Polityki Spektrum Radiowego mogłoby mieć istotne skutki dla jednolitego rynku. Częstotliwości radiowe w wielu przypadkach mają odniesienie do zastosowań regionalnych i tożsamości medialno-kulturalnej oraz są ich nośnikiem. Wobec powyższego w ramach ich dalszego rozwoju należy podjąć wysiłki na rzecz zrównoważenia rozbieżnych interesów.

⁽²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52013AR5960>

36. Uważa, że zapowiedziany przegląd dyrektywy w sprawie medialnych usług audiowizualnych powinien z jednej strony stanowić ważny impuls do identyfikacji potrzeb w zakresie rozwoju nowoczesnego jednolitego rynku cyfrowego, a z drugiej – do promowania różnorodnego kulturalnie europejskiego krajobrazu mediów audiowizualnych o wysokiej jakości. Konwergencja mediów powinna iść w parze z konwergencją uregulowań i zapewnieniem równych możliwości konkurencji dla wszystkich dostawców usług medialnych.

37. Zaznacza, że platformy często przyjmują rolę uczestników rynku i obok oferowania nowych możliwości biznesowych angażują się często w lokalne i regionalne struktury gospodarcze i społeczne. W związku z tym platformy i pośrednicy odgrywają strategiczną rolę, a ich rozwój musi być uważnie monitorowany pod kątem powstających potrzeb regulacyjnych. Należy przy tym wziąć pod uwagę, że efekty sieciowe wzmacniają i utwierdzają siłę rynkową platform, a wraz z nią mogą zwiększyć ryzyko nadużyć.

38. Ubolewa, że w komunikacie Komisji zaledwie wspomniano o tzw. gospodarce dzielenia się i nie przedstawiono propozycji dotyczących skoordynowanego podejścia do odnośnych regulacji, które zapewniłoby swobodną i uczciwą konkurencję, tj. te same warunki w zakresie przepisów i ram jak dla tradycyjnych przedsiębiorstw, a także w zakresie bezpieczeństwa konsumentów i warunków zatrudnienia, zwłaszcza w kwestii opodatkowania dochodów generowanych przez platformy wymiany. Z pewną obawą dostrzega zresztą pewne zmiany strukturalne dokonujące się w działalności handlowej w ramach tzw. gospodarki dzielenia się. W ich efekcie podmioty lokalne bądź regionalne często nadal ponoszą ryzyko związane z działalnością gospodarczą, ale następuje transfer wartości dodanej z regionu na skutek ogromnych efektów sieciowych platform lub pośredników. W związku z tym należy uważnie monitorować złożoną współzależność między możliwościami wzrostu generowanymi przez nowych klientów na jednolitym rynku cyfrowym a negatywnymi zmianami strukturalnymi w regionach.

39. Wyraża przekonanie, że modernizacja edukacji sprzyja rozwojowi jednolitego rynku cyfrowego, gdyż kształcenie odgrywa ważną rolę w społeczeństwie poprzez przekazywanie podstawowych umiejętności również w dziedzinie cyfrowej. Aby wykorzystać spore możliwości związane z nowymi sposobami podejścia i metodami w systemach i instytucjach edukacyjnych, trzeba promować rozwój innowacyjnych i cyfrowych programów edukacyjnych, a jednocześnie wspierać nauczycieli i wszystkie podmioty uczestniczące w tym procesie.

40. Wobec powyższego wyraża zadowolenie w związku ze sposobem rozłożenia akcentów przez Komisję w jej badaniach na temat roli platform, które mają się rozpocząć jeszcze w 2015 r.

41. Przyjmuje z dużą satysfakcją wyraźne strategiczne skupienie się Komisji na znaczeniu bezpieczeństwa cybernetycznego usług cyfrowych i poufnego obchodzenia się z danymi osobowymi, jako niezbędnej podstawy rozwoju jednolitego rynku cyfrowego.

42. Podkreśla w związku z tym szczególne znaczenie przyszłego ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Będzie ono podstawą dla opartego na zaufaniu rozwoju usług na jednolitym rynku cyfrowym, pozwoli promować równe warunki działania i zapewni regionalnym przedsiębiorstwom lepsze możliwości rozwoju.

Jak najlepsze wykorzystanie potencjału wzrostu gospodarki cyfrowej

43. Z zadowoleniem przyjmuje jednoznaczne stwierdzenie Komisji o niezbędnej digitalizacji wszystkich sektorów gospodarki i o przyszłym coraz większym zintegrowaniu większości sektorów w cyfrowych ekosystemach.

44. Stwierdza przy tym, że to, w jaki sposób uda się Europie wykorzystać niemal nieograniczony potencjał cyfryzacji do tworzenia wartości dodanej, będzie miało decydujące znaczenie dla długoterminowego dobrobytu regionów i obszarów wiejskich Europy.

45. Uważa, podobnie jak Komisja, że jednym z najistotniejszych wyzwań jednolitego rynku cyfrowego jest tworzenie zrównoważonej gospodarki opartej na danych, również w kontekście przemysłowym (Przemysł 4.0). Trendy w rozwoju technologicznym ostatnich lat oferują różnorakie możliwości tworzenia nowej wartości dodanej. Należy jednak również stwierdzić, że także władze lokalne i regionalne stoją przed ogromnymi wyzwaniami technicznymi, strukturalnymi i prawnymi.

46. Podkreśla, że interoperacyjność jest kluczowym horyzontalnym czynnikiem dalszego tworzenia jednolitego rynku cyfrowego. Ponadto ułatwia rozwijanie – na bazie standardów – nowatorskich sieci cyfrowych tworzących wartość dodaną. Usługi administracji elektronicznej, w szczególności świadczone przez władze lokalne i regionalne, mogą tu wnieść istotny wkład.
47. Podkreśla, że umiejętności i kompetencje cyfrowe obywateli, pracowników i osób poszukujących pracy mają ogromne znaczenie dla wszechstronnego wdrożenia cyfryzacji w gospodarce i społeczeństwie. Państwa członkowskie, a także władze lokalne i regionalne, które są często organami prowadzącymi szkół i instytucji szkolnictwa, odgrywają w długiej perspektywie kluczową rolę w rozwijaniu umiejętności cyfrowych.
48. Opowiada się za włączeniem cyfrowym w kontekście szybko postępującej cyfryzacji we wszystkich segmentach naszego społeczeństwa, aby wszyscy mogli korzystać z możliwości oferowanych przez społeczeństwo cyfrowe.
49. Zaleca również wymianę danych ukierunkowaną na cele i procedury służące wspólnemu dobru – jednak z poszanowaniem przepisów poszczególnych krajów dotyczących ochrony prywatności – jako sposób na osiągnięcie faktycznego uproszczenia i standaryzacji na szczeblu krajowym (w niektórych krajach proces ten trwa już od dłuższego czasu), a także transnarodowym.
50. Zaleca, by w celu prawdziwego rozwinięcia jednolitego rynku cyfrowego przeprowadzono radykalną zmianę (reinzynierię) procesów zarówno w administracji publicznej, jak i w przedsiębiorstwach. Cyfrowy sposób myślenia i opracowywanie nowych rozwiązań technologicznych nie oznaczają informatyzacji wcześniej istniejących procesów poprzez powielanie sekwencji czynności manualnych i przepływu dokumentów w formacie cyfrowym. W świetle wykorzystania już istniejących innowacyjnych narzędzi cyfrowych należy uprościć przepływ dokumentów i procedur wewnętrznych i zewnętrznych w gospodarce w celu usprawnienia i przyspieszenia procesu komunikacji między różnymi podmiotami, a także utworzenia zindywidualizowanych usług oraz usług o większej wartości dodanej.
51. Podziela zdanie Komisji, że administracja elektroniczna jest centralnym instrumentem dalszego zwiększania efektywności kosztowej i jakości usług świadczonych na rzecz przedsiębiorstw i obywateli w sektorze publicznym, w szczególności przez władze lokalne i regionalne.
52. Podkreśla w kontekście zapowiadanego planu działań na rzecz administracji elektronicznej na lata 2016–2020, że dalsze ulepszanie struktur istniejących portali i usług w sektorze publicznym może przynieść pozytywne skutki. Ponadto władze lokalne i regionalne mogą tu wnieść istotny wkład, szczególnie w transgranicznych regionach metropolitalnych.
53. Jest jednak ostrożniejszy od Komisji w ocenie efektów dźwigni lub potencjału oszczędności wynikających z przyrostów wydajności, które zostaną wygenerowane w niedalekiej przyszłości. Apeluje o szczególnie ścisłe włączenie władz lokalnych i regionalnych w projektowanie i wdrażanie planowanego planu działań na rzecz administracji elektronicznej, aby mogły lepiej rozwinąć swój potencjał w tym zakresie. Należy zwrócić większą uwagę na mniejsze samorządy lokalne, którym brakuje zasobów finansowych i ludzkich potrzebnych do jak najlepszego sprostania wyzwaniom cyfryzacji. Ponadto należałoby wprowadzić nowe formy organizacji opartej na współpracy, które umożliwiłyby lepsze świadczenie takich usług i które mogłyby różnić się od form organizacji stosowanych w przypadku towarów lub usług materialnych.

Utworzenie jednolitego rynku cyfrowego

54. Podkreśla w tym kontekście, że w odniesieniu do pojawiających się potrzeb dostosowania struktur zarządzania władze lokalne i regionalne ponoszą odpowiedzialność i odgrywają główną rolę jako pierwszy „interfejs” między sektorem publicznym a obywatelami i przedsiębiorstwami.
55. Zachęca Komisję do skupienia się na poprawie klimatu inwestycyjnego dla sieci cyfrowych, badań naukowych i innowacyjnych przedsiębiorstw, również po to, aby zniwelować przepaść cyfrową między obszarami miejskimi a wiejskimi.

Bruksela, dnia 13 października 2015 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów
Markku MARKKULA